

De mei is gekomen

tekst: Emanuel Geibel (1815 - 1884)

vertaling: Yvonne De Man (1894 - 1981)

muziek: Justus Wilhelm Lyra (1822 - 1886)



1. De — mei is ge - ko - men, nu ooit zich bos en gaard. Nu —
 2. Fris — op dan, fris op dan, in hel - le zon - ne - schijn. Langs —
 3. O — wan - d'len, o wan - d'len, o jeug - di - ge lust. Hoe —



blij - ve wie lust heeft, maar suf - fen aan de haard. Als de
 vel - den, langs bos - sen, naar 't len - te - fes - tij. Hoor —
 fris nu het wind - je de jon - ge hoof - den kust. Ga nu



wol - ken die va - ren, door ij - le — blau - we lucht. Zo —
 mur - m'len de beek - jes, hoor rui - sen — het — riet. Mijn —
 zin - gen en ju - b'len, in rei - ne on - be - zon - nen vreugd. Wees —



is 't dat nu mijn har - te naar wij - de ver - ten zucht!
 hart is als een leeu - w'rik die stijgt al met zijn lied!
 vro - lijk en juich nu, gij scho - ne, scho - ne jeugd!